

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 1521; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 2021).

Formanden: Sagen kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Udenfor Erklæringen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Povlsen): Idet jeg paa hele Udvalgets Vegne indstiller Finanslovsforslaget til uforandret Vedtagelse, skal jeg dog paa et Flertals, nemlig Socialdemokraternes og de Radikales Vegne, udtale, at vi finder den af Landstinget foretagne Ændring i Finanslovsforslaget, som det var vedtaget af Folketinget, beklagelig, saavel af saglige som af politiske Grunde, men da vi ikke mener, Tiden er til at rejse en Strid om Finansloven mellem Rigsdagens to Ting, har vi kunnet gaa med til at anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstillingen af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for adskillige under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Tjenestemænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3219; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1881).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kofod): Det er en Tradition her i Rigsdagen, at naar Lønningsudvalget afgiver Betænkning om et Lovforslag, der er henvist til det, eller Svar paa en Forespørgsel, der er sendt det fra et andet Udvalg, afgives denne Indstilling eller dette Svar enstemmigt, og denne Tradition har vi ogsaa opretholdt ved denne Lejlighed, hvor vi har afgivet Betænkning om et Lønningslovsforslag, der omfatter adskillige af de under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Institutioner. Selvfølgelig har der under Lønningsudvalgets særdeles grundige Behandling af det foreliggende Lovforslag i de to Maaneder, det har været henvist til Udvalgets Drøftelse, været forskellige Meninger fremme om mangt og meget deri; men jeg maa dog sige, at det denne Gang uden større Brydninger er lykkedes at naa til Enighed om den afgivne Betænkning. En medvirkende Aarsag hertil har utvivlsomt været den, at det fra alle Sider har været erkendt, at dette Lovforslag skulde fremmes i denne Rigssamling, baade af Hensyn til de særlige Lønningsforhold ved disse Institutioner og som Følge af den Tilslutning, der paa Forhaand var givet dette Lovforslag ved de Forhaandsaftaler, som var truffet mellem Partierne, før Lovforslaget blev fremsat her i Rigsdagen af den højtærede Minister, og for det andet har der indenfor Lønningsudvalget været Enighed om, at man ved denne Lejlighed ikke skulde komme ind paa nye Satser, nye Regler eller nye Principper for vor Lønningslovgivning, men holde sig til de allerede lovhjemlede Satser, Principper og Regler i det hele taget, saaledes som de har fundet deres Udtryk ved Lønningslovene af 1908 og de efterfølgende Aar. Denne Begrænsning, som vi fra alle Sider har anerkendt, har for saa vidt lettet Udvalget Arbejdet, som den paa Forhaand har givet det en Ramme, indenfor hvilken der skulde arbejdes; men paa den anden Side har den skabt den Vanskelighed under Udarbejdelsen, at naar vi naaede en Sats, som vi i og for sig paa det foreliggende Tidspunkt og under de nuværende Konjunkturer vilde have sat noget anderledes, har vi været bundne, i hvert Fald delvis bundne, af de Hensyn til tidligere Lønningsatser, som jeg har omtalt. Dette har selvfølgelig særlig haft